

de Rechtspraak

Rechtbank
Noord-Nederland

Ingelton en gem. Tynaarlo
11 DEC 2017
Team

AANTEKENEN | PER POST | PER FAX 085-2084923

Afdeling bestuursrecht

het college van burgemeester en wethouders van de
gemeente Tynaarlo
Postbus 5
9480 AA Vries

bezoekadres
Guyotplein 1
9712 NX Groningen
Openingstijden van
08.30-17.00 uur

correspondentieadres
Postbus 150
9700 AD Groningen

t (088) 361 14 35 algemeen
t (088) 361 13 33 belasting
f (088) 361 02 26 algemeen
f (088) 361 02 37 belasting
www.rechtspraak.nl

datum 8 december 2017
onderdeel Team WABO (milieu), BK en overig
contactpersoon mevr M. Rozendal
doorkiesnummer (088) 361 13 33
ons kenmerk zaaknummer LEE 17 / 992 WABOA BRUI
uw kenmerk 2017/3380
bijlage(n)
faxnummer afdeling (088) 361 02 37
onderwerp het beroep van

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden. Wilt u
slechts één zaak in uw brief
behandelen.

Geachte heer/mevrouw,

Over het beroep met zaaknummer LEE 17 / 992 WABOA BRUI deel ik u het volgende mee.

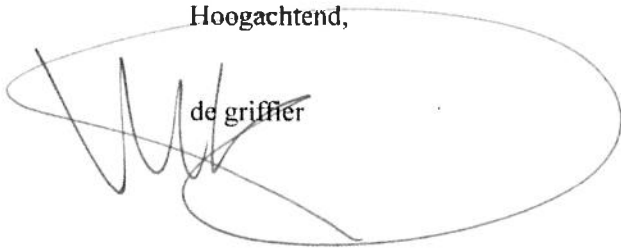
De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesteld **binnen zes weken** na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met de uitspraak. U kunt ook digitaal hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Kijk op www.raadvanstate.nl voor meer informatie over het indienen van digitaal beroep.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

uitspraak

AFSCHRIFT

RECHTBANK NOORD-NEDERLAND

Zittingsplaats Groningen

Bestuursrecht

zaaknummer: LEE 17/992

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 8 december 2017 in de zaak tussen

en

**het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Tynaarlo, verweerder
(gemachtigde: H. Polman).**

Procesverloop

Bij besluit van 14 september 2016 (het primaire besluit) heeft verweerder een omgevingsvergunning verleend voor het aanbrengen van houten vlonders en stalen damwanden op het Garmpoleiland te Eelderwolde.

Eisers hebben tegen het primaire besluit bezwaar gemaakt. Tevens hebben zij de voorzieningenrechter verzocht om een voorlopige voorziening te treffen.

Op 13 december 2016 heeft de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afgewezen (uitspraak met zaaknummer LEE 16/4441, niet gepubliceerd).

Bij besluit van 1 februari 2017 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eisers ongegrond verklaard.

Eisers hebben tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Extenzo Groningen B.V. (projectontwikkelaar c.q. vergunninghouder) is door de rechtbank in de gelegenheid gesteld om aan het geding deel te nemen. Zij heeft van deze gelegenheid geen gebruik gemaakt.

Stalpers e.a. hebben zich gemeld bij de rechtbank als (derde) belanghebbenden, met het verzoek om deel te kunnen nemen aan het geding. Bij brief van 18 april 2017 is uiteengezet waarom zij van mening zijn dat zij aangemerkt kunnen worden als (derde) belanghebbenden bij het onderhavige geding.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Op 23 april 2017 hebben eisers nadere stukken in procedure gebracht.

Bij brief van 24 oktober 2017 hebben eisers nadere gronden ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 8 november 2017, waarbij namens eisers hun gemachtigde is verschenen, vergezeld door [redacted]. Namens verweerder is verschenen zijn gemachtigde. Namens de derde belanghebbenden is verschenen hun gemachtigde, vergezeld door [redacted]. Ter zitting is het onderzoek gesloten.

Op 20 november 2017 - na sluiting van het onderzoek - hebben de derde belanghebbenden nadere stukken ingediend. Deze stukken hebben geen aanleiding gegeven tot heropening van het onderzoek, waardoor ze buiten beschouwing blijven. De bestuursrechter zal voornoemde stukken dan ook niet betrekken bij zijn beoordeling.

Rechtsoverwegingen

Ten aanzien van de feiten en omstandigheden

1. De rechtbank neemt de volgende, door partijen niet betwiste, feiten als vaststaand aan. Op 6 juli 2016 heeft Extenzo Groningen B.V. (Extenzo) een aanvraag, voor een aanlegvergunning, ingediend ten behoeve van het aanbrengen van een houten damwand op het Garmpoleiland te Eelderwolde.

2. Bij brief van 12 juli 2016 heeft Extenzo eerdergenoemde aanvraag aangevuld. De werkzaamheden die op basis van de vergunning zullen worden uitgevoerd betreffen, aldus Extenzo in voornoemde brief:

- het verwijderen van twee gedeelten van de bestaande stalen damwand, zoals aangegeven op de tekening 14-600-002-BRM1 (inclusief legenda) aan de zuidkant van het eiland;
- het aanbrengen van een stalen damwand ten behoeve van de uitbreiding van het eiland in het verlengde van de bestaande damwand aan de twee korte zijden van het eiland;
- het aanbrengen van een deksloof/voorhangschort van beton (als bestaand);
- het maken van twee hoekoplossingen bij de aansluiting van de opnieuw geplaatste stalen damwand met de te plaatsen houten damwand;
- het aanbrengen van circa 250 meter houten damwand aan de zuidzijde van het eiland;
- het aanbrengen van een verankering van de stalen damwand en de houten damwand;
- het aanbrengen van gordingen ten behoeve van de verankering van de damwand;
- het aanbrengen van een aanvulling van de damwand met grond, vrijgekomen binnen het werkkerrein.

Tevens staat in de brief vermeld: "Aan de zuidzijde van het eiland worden tijdens het woonrijp maken aan de landzijde van de damwand houten vlonders aangebracht. Deze vlonders worden aangebracht op het vlakke deel van het talud van de aangrenzende tuinen. De vlonders krijgen een breedte van 1,0 meter en worden over de gehele zuidzijde van het eiland op de kavels aangebracht. In de bijlage is een dwarsprofiel van de situatie met vlonder en de damwand toegevoegd."

Voorgenoemde bijlage betreft de tekening met tekeningnummer 14-600-002-DET03.

3. Bij het primaire besluit heeft verweerder een omgevingsvergunning verleend voor het aanbrengen van houten vlonders en stalen damwanden op het perceel Garmpoleiland te Eelderwolde. Verweerder heeft hierbij (in tegenstelling tot hetgeen verweerder in zijn brieven van 8 en 13 juli 2016 heeft vermeld) enkel toestemming gegeven voor de activiteit "bouwen".

4. Op 13 december 2016 heeft de voorzieningenrechter het verzoek van eisers, om een voorlopige voorziening te treffen, afgewezen.

5. Bij het bestreden besluit heeft verweerder het bezwaar van eisers ongegrond verklaard en zijn primaire beslissing gehandhaafd. Tegen dit besluit richt zich het beroep.

Ten aanzien van het geschil en de standpunten dienaangaande van partijen

6. Eisers stellen in beroep - samengevat - dat het bouwplan niet voldoet aan de bepalingen van het bestemmingsplan vanwege strijd met artikel 4.2.5, lid b, van dat plan, waardoor de vergunning geweigerd had moeten worden. Volgens eisers ziet verweerder ten onrechte de damwand als een onderdeel van de vlonder. Eisers verwijzen in dit kader naar de uitleg van het begrip vlonder in "De Dikke van Dale".

Tevens zijn eisers van mening dat het welstandsadvies niet voldoende gemotiveerd is en dat het bouwplan niet voldoet aan de welstandseisen die voor de waterwijk Ter Borch zijn geformuleerd in het zogeheten Beeldkwaliteitsplan. Verder bevat het welstandsadvies volgens eisers pertinente onwaarheden. Daarnaast zijn eisers van mening dat de damwanden / beschoeiingen qua uitvoering en kleurstelling aan zouden moeten sluiten bij de overige eilanden in waterwijk om te kunnen voldoen aan de bepalingen van het Beeldkwaliteitsplan. Eisers merken tevens op dat de kopse zijden van het eiland in afwijking van de vergunning zijn gerealiseerd.

Ten slotte zijn eisers van mening dat Stalpers e.a. ten tijde van het bestreden besluit een afgeleid belang hadden en daarom niet als derde belanghebbenden kunnen worden aangemerkt.

7. Verweerder heeft zich - samengevat - op het standpunt gesteld dat de gehele constructie van het bouwwerk, zoals dat op de bouwtekening is aangegeven, een vlonder is en als zodanig is toegestaan in het bestemmingsplan. Verweerder voelt zich hierbij gesteund door de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRvS) van 17 oktober 2012, gepubliceerd op www.rechtspraak.nl, onder ECLI:NL:RVS:2012:BY0354. Daarnaast is verweerder van mening dat in het geval van een eventuele strijd met het bestemmingsplan een zogeheten afwijkingsprocedure in de rede zou liggen en niet een weigering van de vergunning. Verweerder verwijst in dit kader naar de toelichting van het bestemmingsplan "Ter Borch, plan van uitwerking Garmpoleiland", pagina's 15 en 26, op grond waarvan hij concludeert dat het bouwplan voldoet aan het beeld dat verweerder voor ogen had en zoals dat aan de omwonenden is gepresenteerd.

Met betrekking tot de deugdelijkheid van het welstandsadvies stelt verweerder zich op het standpunt dat daaruit voldoende blijkt dat het bouwplan voldoet aan de redelijke eisen van welstand en dat eisers geen deskundig tegenadvies in procedure hebben gebracht waaruit het tegendeel blijkt.

Beoordeling van het geschil

8. De rechtbank ziet zich allereerst voor de rechtsvraag gesteld of Stalpers e.a. aangemerkt moeten worden als (derde) belanghebbenden in de zin van artikel 1:2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en op grond van artikel 8:26 van de Awb toegelaten kunnen worden als partij in deze procedure. De rechtbank beantwoordt die vraag bevestigend en overweegt daartoe als volgt.

9. De omgevingsvergunning is een zaaksgebonden vergunning, gelet op artikel 2.25 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), en volgt als het ware het project waarvoor zij is verleend. Nu niet in geschil is dat Stalpers e.a. de kopers zijn van de percelen c.q. nieuwbouwprojecten op het Garmpoleiland, waaronder ook het project van de onderhavige vergunning valt (gemakshalve door de rechtbank hierbij aangeduid als damwanden en vlonders), ziet de rechtbank geen grond om Stalpers e.a. niet als (derde) belanghebbenden bij het onderhavige besluit aan te merken. De rechtbank voegt daaraan toe dat ter zitting - onbetwist - door de gemachtigde van Stalpers e.a. is verklaard dat de onderhavige vergunning cruciaal is voor het kunnen aanleggen of aanmeren van boten aan de achtertuin van de woning, hetgeen voor hen reden is geweest om daar te gaan wonen. Indien het besluit (en daarmee de omgevingsvergunning) gewijzigd wordt, dan worden Stalpers e.a. daardoor rechtstreeks geraakt, aldus de gemachtigde.

10. Nu de rechtbank Stalpers e.a. aanmerkt als (derde) belanghebbenden in de zin van artikel 1:2 van de Awb, zijn zij terecht in de gelegenheid gesteld om - ingevolge artikel 8:26 van de Awb - aan het onderhavige geding deel te nemen. De rechtbank volgt eisers niet in hun stelling dat een ex-tunc beoordeling door de bestuursrechter aan het voorgaande in de weg staat.

De rechtbank gaat gelet op vorenstaande thans over tot een inhoudelijke beoordeling van het beroep en overweegt in dat verband als volgt.

11. Voor zover eisers betogen dat de kopse kant van het Garmpoleiland is gerealiseerd in afwijking van de onderhavige omgevingsvergunning, is de rechtbank van oordeel dat een

dergelijke grond buiten de omvang van dit geding valt, aangezien het hierbij handelt om de vraag of handhavend door verweerder moet worden opgetreden. Dit aspect is echter niet terug te vinden in het bestreden besluit, zodat voornoemde rechtsvraag thans niet ter beoordeling voorligt. Ter zitting heeft verweerder overigens (onbestreden) verklaard dat er inmiddels een nieuwe omgevingsvergunning is verleend ter legalisatie van het door eisers gestelde bouwen in afwijking van de vergunning.

12. De rechtbank overweegt vervolgens dat op 27 september 2016 het bestemmingsplan "Eelderwolde Ter Borch" is vastgesteld. In dit bestemmingsplan is het bestemmingsplan "Ter Borch, plan van uitwerking Garpoleiland Waterwijk" overgenomen. Het tegen het bestemmingsplan "Eelderwolde Ter Borch" ingestelde beroep is door de AbRvS, bij uitspraak van 2 augustus 2017, ECLI:NL:RVS:2017:2079, ongegrond verklaard.

13. De rechtbank stelt vast dat tussen partijen niet in geschil is dat het bestemmingsplan "Ter Borch, plan van uitwerking Garpoleiland Waterwijk", vastgesteld op 31 maart 2015, het bestemmingsplan is waaraan het onderhavige bouwplan getoetst dient te worden. Ook is niet in geschil dat op de betreffende gronden de enkelbestemming "woongebied" rust, met de functieaanduiding "specifieke vorm van waarde - bebouwingsvrije zone ten behoeve van een groene overgang". Daarnaast is niet in geschil dat ingevolge deze bestemming op de betreffende gronden geen bouwwerken mogen worden opgericht met uitzondering van vlonders.

14. De rechtbank stelt gelet op het verhandelde ter zitting vast dat eisers mede door het onderhavige bouwplan een ander aanzicht krijgen vanaf hun perceel. Een aanzicht waarop zij op grond van de oorspronkelijke (ruimtelijke) plannen inzake (de nieuwbouw van) het Garpoleiland (ook wel geheten De Strip) niet hadden gerekend en welk aanzicht zij in eerste instantie niet hoefden te verwachten.

15. Partijen zijn thans - en in tegenstelling tot de procedure inzake het verzoek van eisers om een voorlopige voorziening, met zaaknummer LEE 16/444] - verdeeld over de vraag hoe het onderhavige bouwwerk geuid dient te worden. Meer specifiek is in geschil de vraag of het bouwwerk een "vlonder" is en / of een "damwand". Ook zijn partijen thans - eveneens in tegenstelling tot de procedure inzake het verzoek om een voorlopige voorziening - verdeeld over de vraag of het bouwplan in strijd is met het bestemmingsplan "Ter Borch, plan van uitwerking Garpoleiland Waterwijk".

16. De rechtbank overweegt dat Extenzo in haar aanvraag heeft verzocht om een omgevingsvergunning ten behoeve van het aanbrengen van "een houten damwand". Die aanvraag heeft Extenzo bij brief van 12 juli 2016 aangevuld (zie eerder onder rechtsoverweging 2). Uit die aanvulling valt naar het oordeel van de rechtbank af te leiden dat hetgeen dat is aangevraagd er in ieder geval (ook) toe dient om de uitbreiding (in de zin van verbreding van het eiland in de richting van het Warmholtseiland) van het Garpoleiland te bewerkstelligen. Immers er wordt, aldus de brief van 12 juli 2016, een houten damwand van circa 250 meter lang aan de zuidzijde van het eiland aangebracht, waarbij tevens een aanvulling van de damwand met grond, vrijgekomen binnen het werkkerrein, wordt aangebracht. Ter zitting is bevestigd door verweerder dat er een wand is aangebracht en de grond inderdaad ter verbreding van het eiland is aangevuld tot aan die wand, waarna nu enkel nog dekplanken geplaatst moeten worden. De rechtbank leidt uit het voorgaande af dat hetgeen volgens de (aanvulling van de) aanvraag gebouwd is aan de zuidzijde van het Garpoleiland, volgens Extenzo alsmede volgens verweerder, essentieel is voor zowel de verbreding van dat eiland, als voor het bouwrijp maken daarvan.

In samenhang gezien met de tekening die gevoegd is bij de aanvulling van de aanvraag (tekeningnummer 14-600-002-DET03) is er aan de zuidzijde van het Garmpoleiland sprake van een constructie die aangebracht wordt over een lengte van 250 meter, waarop over die gehele lengte (een) dekplank(en) wordt / worden aangebracht van één meter breed.

17. Verweerder heeft naar aanleiding van de (aangevulde) aanvraag vervolgens een omgevingsvergunning verleend voor het aanbrengen van "houten vlonders en stalen damwanden". Verweerder heeft hierbij de (zoals in de aanvulling van de aanvraag vermelde) 250 meter houten damwand met dekplank, welke geplaatst wordt aan de zuidzijde van het eiland, in zijn besluit aangemerkt als "vlonder". Voor wat betreft de kopse kant van het Garmpoleiland, betreffende de verlenging van de reeds bestaande damwand aan de oost- en westzijde van het eiland, heeft verweerder dit deel van het project geduid als "stalen damwanden".

18. De rechtbank ziet zich voor de vraag gesteld hoe de constructie, die aan de zuidzijde van het Garmpoleiland over een lengte van 250 meter is c.q. wordt aangebracht en waarop over die gehele lengte (een) dekplank(en) wordt / worden aangebracht van één meter breed, geduid dient te worden. De rechtbank overweegt hiertoe als volgt.

19. In het bestemmingsplan "Ter Borch, plan van uitwerking Garmpoleiland Waterwijk" is geen definitie opgenomen van "vlonder". Ook is geen definitie opgenomen van "damwand". Daarom moet naar het oordeel van de rechtbank worden aangesloten bij de betekenis daarvan in het normaal spraakgebruik.

20. Volgens Van Dale, groot woordenboek der Nederlandse taal, luidt de definitie van "vlonder":

1. los houten bruggetje = slootplank
2. laadbrug
 - a plateau van een hefwagen
3. waterstoep
4. losse houten vloer, bv. op een balkon, op dat deel van een stenen vloer waar men gewoonlijk zit of op drassige grond.

21. Volgens Van Dale, groot woordenboek der Nederlandse taal, luidt de definitie van "damwand":

1. aangesloten rij van ingeheide palen, planken of platen, dienend tot grond- of waterkering.

22. Gelet op wat er ingevolge de vergunning feitelijk gerealiseerd kan worden (en deels reeds gerealiseerd is) aan de zuidzijde van het Garmpoleiland (zie eerder onder rechtsoverweging 16), in samenhang gezien met wat Van Dale verstaat onder een "damwand", is er naar het oordeel van de rechtbank in het onderhavige geval sprake van een "damwand" en niet van een "vlonder". Immers er is een (verankerde) houten wand geplaatst aan de zuidzijde van het eiland, dienende ter verbreding van dat eiland, waar tussen de bestaande grens van het eiland en die wand grond is aangebracht. Deze wand dient naar het oordeel van de rechtbank (overeenkomstig Van Dale) tot grond- of waterkering. Dit sluit aan bij de aanvraag, nu daarin staat vermeld dat de werkzaamheden een "grondkering of damwand plaatsen" betreffen. Ook heeft de aanvrager de vergunning expliciet aangevraagd voor het realiseren van een "damwand" en niet een "vlonder". Verweerder heeft vervolgens ambtshalve (en eenzijdig) de definiëring in de omgevingsvergunning gewijzigd in een "vlonder" én een "damwand". Ook neemt de rechtbank in overweging mee dat de tekening die gevoegd is bij de aanvulling van de aanvraag (tekeningnummer 14-600-002-DET03)

weliswaar "Detail vlonder" is genoemd, maar dat op die tekening zelf slechts gesproken wordt over een "dekplank" en niet een "vlonder". Deze "dekplank" zit vast aan en is een afwerking van de "damwand". De "dekplank" kan naar het oordeel van de rechtbank wel functioneren als "vlonder" in de zin van Van Dale, maar dan (gelet op het feit dat deze vast zit aan de "damwand") als een "waterstoep". De functie van deze "dekplank" als "vlonder" is echter niet de hoofdreden geweest van de aanvraag. Dat was immers de grondkering. Dit alles in beschouwing nemend is de rechtbank - evenals de voorzieningenrechter in zaaknummer LEE 16/4441 - van oordeel dat er in het onderhavige geval sprake is van één bouwwerk. Dit bouwwerk merkt de rechtbank aan als een "damwand". De beroepsgrond slaagt.

23. Nu er naar het oordeel van de rechtbank sprake is van een damwand, is het bouwplan in strijd met het bestemmingsplan. Verweerder heeft dit miskend, waardoor ook deze beroepsgrond slaagt.

24. Gelet op het voorgaande is het beroep gegrond en zal het bestreden besluit, wegens strijd met artikel 2.10, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), worden vernietigd. De rechtbank ziet geen mogelijkheid om zelf in de zaak te voorzien aangezien verweerder, op grond van artikel 2.10, tweede lid, van de Wabo, dient te beoordelen of vergunningverlening op grond van artikel 2.12 van de Wabo mogelijk is, en zo ja, op welke wijze dat mogelijk is. Verweerder zal dan ook opnieuw moeten beslissen op het bezwaarschrift van eisers, met inachtneming van deze uitspraak.

25. Voor wat betreft de beroepsgronden die zien op het welstandsoordeel overweegt de rechtbank dat, indien verweerder besluit over te gaan tot een afwijkingsprocedure op grond van artikel 2.12 van de Wabo, de rechtbank verwacht dat er door verweerder nogmaals advies bij de welstandscommissie zal worden ingewonnen. De rechtbank gaat er vanuit dat er bij een dergelijk nieuw advies geen onduidelijkheden (meer) zullen bestaan voor wat betreft de vraag of dat advies daadwerkelijk namens de welstandscommissie is afgegeven. Ditzelfde geldt voor de vraag welk toetsingskader er (door de welstandscommissie) is gehanteerd, alsmede waarom als materiaalkeuze en in het kader van de uitvoering geen beton meer hoeft te worden gebruikt. Uitgaande van een nieuw welstandsadvies behoeven de beroepsgronden hieromtrent geen bespreking meer.

26. Omdat de rechtbank het beroep gegrond verklaart, bepaalt de rechtbank dat verweerder aan eisers het door hen betaalde griffierecht vergoedt.

27. De rechtbank ziet aanleiding om verweerder te veroordelen in de proceskosten die eisers in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs hebben moeten maken. Deze kosten stelt de rechtbank vast op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht (Bpb). De reiskosten worden daarbij vastgesteld op € 4,54 (openbaar vervoer, Eelderwolde - Groningen en terug). De verletkosten van eisers stelt de rechtbank op grond van artikel 2, eerste lid, onderdeel d, van het Bpb vast op € 70,92 (4 uren ten bedrage van € 17,73 per uur). In totaal wordt verweerder veroordeeld de proceskosten te vergoeden tot een bedrag van € 75,46 (€ 4,54 + € 70,92).

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- bepaalt dat verweerder opnieuw beslist op het bezwaarschrift met inachtneming van deze uitspraak;
- draagt verweerder op het betaalde griffierecht van € 168,00 aan eisers te vergoeden;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eisers tot een bedrag van € 75,46.

Deze uitspraak is gedaan door mr. T.F. Bruinenberg, rechter, in aanwezigheid van mr. D.C. van der Ven, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 8 december 2017.

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

08 DEC 2017

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening.

